

**ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ**

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας, καὶ τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

**Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου
Κλήμεντος**

΄Ηχος β'

΄Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὥφθης μυστικὴ γεωργία, περισκαπτόμενον, πόνοις γὰρ ἀσκήσεως,
Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου, οὗνον κατανύξεως, ἡμῖν ἐκέρασας, οὐ
νὺν ἐμφορούμενοι πάντες, πίστει τὴν πανίερον μνήμην, τὴν σὴν ἔορτάζομεν Μακάριε.

΄Οτε, ιερούργεις τὴν φρικτήν, καὶ τελειοτάτην θυσίαν, καὶ ὑπερκόσμιον, τότε προσενήνεξαι
ιερουργούμενος, τὸ σὸν αἷμα δὲ Πάνσοφε, προθύμω καρδία, αἷματι προσέμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότου σου,
ὅσυ, ῥαντιζόμενος μάκαρ, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ιερώτατος θεσπέσιε.

Θύων, τὸν Ἄμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῆς ἀμαρτίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θάνατον
ἐξαφανίσαντα, ιερεῖον ως ἄμωμον, ἐτύθης θεόφρον, σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, Μάκαρ
ζωηφόρου θανάτου, νὺν δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀξιομακάριστε τετύχηκας.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου Ἀγαθαγγέλου.

΄Ηχος δ'

΄Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἀγαθαὶς ἀγγελίαις σε, συνοδίτην καὶ σύναθλον, Κλήμης ὁ πανάριστος κατεπλούτησε, μεθ' οὗ τοὺς
δρόμους διήνυσας, τοὺς θείους, στρεβλούμενος, καὶ Παντοίοις ἀλγεινοίς, ὄμιλῶν Ἀγαθάγγελε, ἔως
τέλειος, γεγονῶς στεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέβηκας Αγγέλοις, συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοὶς δαπανώμενος, καὶ πυρὶ λιπαινόμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραβάτου
ἀπλούμενος, σοφὲ Αγαθάγγελε, καὶ ως ἄρτος καθαρός, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος, προσενήνεξαι,
οὐρανίῳ Τραπέζῃ, ἰκετεύων, τοὺς ἐν πίστει σὲ τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως.

Ραβδισμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ ἐν ξύλῳ τεινόμενος, σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα, καὶ ἐπὶ τέλει
τῶν ἄθλων σου, σοφὲ Αγαθάγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλήν, ταίς ῥανίσι τοῦ αἵματος, ὅλην ἥρδευσας,
τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσαν, τὰς λαμπράς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολύαθλε.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, θεόληπτε ἐπταπλασίασας, τυπτόμενος, ξεόμενος, ἀμείβων πόλεις
καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' οὔτε πύρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μάστιγες, τὸ τῆς ψυχῆς
σου ἔλυσαν στερέμνιον, ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἴσχύν, ιερομάρτυρις Κλήμη, διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχάς ήμῶν.

**Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε**

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμούντος με ἐν ὑποκρίσει,
καταπιεῖν ὄλοτελῶς, σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον, ὅπως ῥυσθεὶς
τῶν τούτου ὄνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

΄Η Σταυροθεοτοκίον

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοὶς πάλαι, ἐν
παραβάσεως καρπῷ ὕπνῳ ὄλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχη, ἡ
Παρθένος, ἔλεγε θρηνωδοῦσα, ἦν μεγαλύνομεν.

Αποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

**Δοξα... Ἡχος α'
Ἀνατολίου**

Τὸν θαυμαστὸν ἐν ἰερεύσι, Μάρτυρα Κλήμεντα, ἡ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμὴ τῶν αἰκισμῶν, τῆς εἰς ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἡξίωσε τρυφῆς, καὶ πλουτεῖ τὰ θεία, ὁ πολλοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ καθ' αὐτὸν ὑποδείγματι, καὶ πείσας τὴν σάρκα, ἀνωτέρῳ φρονεῖν τοῦ θανάτου. Πρὸς δὲ οἱ πιστοὶ βοήσωμεν. Μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε, ταὶς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, τὰς χρονίους ἐνστάσεις, λύσον τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ ὥσται τῶν δεινῶν ταὶς πρεσβείαις σου.

**Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων**

Πάρβδω τῆς σῆς προστασίας, Θεοκυῆτορ Ἄγνη, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν μὲν ιθύνουσα, καὶ τὴν ἀγία μὲν ποίμνη τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστώσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἄγνη, Οἵμοι Τέκνον γλυκύτατον! τὶ ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'

Κλῆμα ὄσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος, τοὶς πιστοὶς πανίερε, ἡδύτατος ἐβλάστησας, Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὁκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύω.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου Κλήμεντος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου.
Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. β'

«Ὦς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμεμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὡδήν, ἐβόα, ἄσωμεν».

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, ὡς Ἱερεύς, καὶ ὡς Μάρτυρς ἔνδοξος, τῷ Χριστῷ παρεστηκῶς, ἐκτενῶς ἰκέτευε τυχεῖν, τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, τοὺς εὐφημούντας σε.

Ἐκτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας Ὅσιε, βασιλείας οὐρανῶν, ἡξιώθης στέφανον λαβεῖν, καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, διὰ πάθους ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, μιμητὴς γενόμενος παθῶν, θεοφόρε τῶν αὐτοῦ Ἀγγέλων σύσκηνε.

Θεοτοκίον

Πεποικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομῆτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν ἀναπηγάσασα.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου Ἀγαθαγγέλου, οὗ ἡ ακροστιχίς.

Τὴν σὴν ἀνυμνῶ Παμμάκαρ χαίρων χάριν. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ἡχος δ'

«Ο πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσσῃ, λαὸν διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ἄδοντα, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται».

Τὸν κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τὸν ἄγγελον τὴν κλήσιν, ἡγενη μένον καὶ τὴν πράξιν, χαρμονικῶς σήμερον, τιμήσωμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίσωμεν.

‘Ηξιώθης, Ἐνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐκλείας, ἀθλοῦντα θεωρή, σας μεγαλοφρόνως ἐν τῇ Πώμῃ, τὸν Τερὸν Κλήμεντα, μεθ' οὗ σὲ συνελθόντες, πίστει ἡεραίρομεν.

Νεκρωθεὶς Μακάριε, παντὶ τῷ κόσμῳ ἔδραμες, τὴν νέκρωσιν κηρύττων, τοῦ Ζωδότου ἐν σταδίῳ, καὶ ὑποστὰς βάσανα, ζωῆς ἀδιαδόχου, νὺν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον

Σαρκωθέντα Κύριον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκύησας Παρθένε, ὃν Ἀγαθάγγελος ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παραδόξως, μεθ' οὗ ὑμνούμεν σε.

Τοῦ Ιεράρχου

‘Ωδὴ γ'

«Οὐκ ἔστιν ἄγιος ως σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου».

Ωραίους ἡνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζωηφόρου, χρηματίσας ἀμπέλου, καὶ τούτους μαρτυρικαίς, κοσμήσας μαρμαρυγαίς, τῷ Σωτήρι, πάντων καθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὕφθης μιμητής, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διατρέχων Παμμάκαρ, βαπτίσματι θεουργῶ, καὶ αἷματος ῥαντισμῶ, ἀγιάζων, τῆς ὁμολογίας σου.

Θεοτοκίον

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ως σύ, πάναγνε Θεομῆτορ, μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων Δημιουργόν, Θεὸν Λόγον, Πάναγνε ἐκύησας.

Τοῦ Μάρτυρος

‘Εστερεώθη ἡ καρδία μου

Υμνολογῶ σου τοὺς ἀπέιρους παμμάκαρ πόνους, τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμούς, καὶ τὸν θάνατον, δι' ὃν ἡξιώθης, ζωῆς Ἀγαθάγγελε.

Μετὰ μυρίους αἰκισμοὺς σὲ καὶ ἀλγηδόνας, ράβδισμούς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑποβρύχιος θαλάσση, δέδοσαι ἔνδοξε, ἐξ ἧς ὁ τῶν ὄλων, Δημιουργὸς σὲ ἐρρύσατο.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς, πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἥλων, καιομένης τῆς σαρκός, καὶ ἄνωθεν δρόσον δεχομένης, ὑπομονῆς Ἀγαθάγγελε.

Θεοτοκίον

‘Ωπαραδόξου μυστηρίου! πῶς ἡ Παρθένος, πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδείχθη, ἐν νηδὸν τὸν ἀπεριόριστον, ἀστενοχωρήτως χωρήσασα.

‘Ο Είρμος

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου».

Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος

‘Ἡχος δ'

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τὴ δρεπάνη, κατατεμνόμενος σοφὲ Ιεράρχα, ως καρποφόρος ἀμπελος ἐξήνθησας, βότρυας περκάζοντας, καὶ σταλάζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ, ἐξ ὃν μετέχων πᾶς τὶς εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα... τοῦ ἄγαθαγγέλου Ἐπεφάνης σήμερον

Ἄγαθὸν σὲ Ἀγγελὸν γεγενημένον, θεοσδότοις λάμψεσιν, ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων, σοφὲ ἄγαθάγγελε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασίᾳ ἅμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσβείᾳ ἔτοιμε, τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς, ἀπὸ κινδύνων μὲ λύτρωσαι, μὴ μὲ παρίδης, ἢ πάντων ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱὸν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα μητρικῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες. Οἵμου πᾶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱεραρχοῦ

Ωδὴ δ'

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα».

Κυκλώσας ἄπασαν, τὴν γὴν ἐξέτεινας, τῶν ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικήν, στάζον ἀγαλλίασιν, καὶ εὐθὺδίας γλυκασμόν, Αθλοφόρε παμπακάριστε.

Λειμῶνα θέοντες, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἰαμάτων τὰ ἄνθη μάκαρ τῶν σῶν, Ἐνδοξε δρεπόμεθα, καὶ ποικιλία θαυμάτων, τὰς αἰσθήσεις κατευφραίνομεν.

Ἡμέρας γέγονας, υἱὸς θαυμάσιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου διηνεκῶς, περιαυγαζόμενος, τῷ Τριστηλίῳ φωτισμῷ, καὶ τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον

Μαρία Πάναγνε, ἡ καθαρώτατον, γενομένη χωρίον χωρητικόν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν ψυχικόν μου μολυσμόν, καὶ τὸν ὥπτον ἐξαφάνισον.

Τοῦ Μάρτυρος

Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς

Πολυώδυνα ἐνεγκῶν, βασάνων εἰδῆ γενναῖς Μάρτυρις, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι, ταὶς ῥοαὶς τοῦ αἵματος, πᾶσαν τὴν γὴν θεόφρον ἡγίασας.

Ἀνηρτήθης ὡς ὁ Χριστός, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κατεξάνθης, τὰς πλευρὰς σιδήρῳ ἐνδοξε, καταπλήξας ἄπαντας, ὑπομονὴ σοφὲ ἄγαθάγγελε.

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστόν, φρουρὰν κατώκουν οἱ Αθλοφόροι, ὡς φρουροὶ θείων προστάξεων, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ ἄγαθάγγελος ὁ ἀοίδιμος.

Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε ἀεί, Θεοκυῆτορ εὐλογημένη, δι' ἣς δόξης ἡξιώθημεν, καὶ τὸν πρὶν Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν ἀπελάβομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ωδὴ ε'

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὄρθριζοντων σοὶ ψυχάς, πόθῳ Καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι λόγε Θεοῦ, τὸν ἄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Αἰκίσεις πάνσοφε καρτερῶν, τὰς πολυχρονίους καὶ μακροτάτας, πολύαθλος πέφηνας, νὺν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, τρυφὴν κατεκληρώσω διαιωνίζουσαν.

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην, θεμέλιον θέμενος, τὴ σεπτὴ Τριάδι

σαντὸν ἀνέθηκας, ναὸν ἡγιασμένον Πάτερ πανόλβιε.

Ἡ θεοκόσμητος ἔντονος, ἡ διαφανὴς ἡγωνισμένη, ἀθλήσεως στάδιον, ἐπιλαβομένη τῆς αἰώνιου ζωῆς,
Ἄγγέλοις συγχορεύει καὶ συναγάλλεται.

Θεοτοκίον

Σῶσαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ Κτίστης καὶ Κύριος, μήτραν
ἀγνισθεῖσαν Ἀγίω Πνεύματι, οἰκίσας ἀπορρίτως ἀνεμορφώσατο.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὄρθρον φαεινὸν ἡμῖν

Ἄνθραξι πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τοῦ Παντούργοῦ, ἐν ἀσβέστῳ πυρωθείσῃ ἐβλήθητε, καλλίνικοι
Μάρτυρες.

Κόσμος ὠραιότατος, ἀνεδείχθητε τῶν Ἀθλητῶν, ἀφαιρούμενοι δορὰν τὴν τοῦ σώματος, ἀήττητοι
Μάρτυρες.

Ἀπλωθεὶς εἰς κράβατον, καὶ ὀπτώμενος ἐν τῇ πυρά, Ἀγαθάγγελε Ἅγγέλους ἐξέπληξας, ὥρῶντας τοὺς
ἄθλους σου.

Θεοτοκίον

Ὕψομένη φάνηθι, Ἀπειρόγαμε πάντας ἡμᾶς, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς πόθῳ
ὑμνούντας σε.

Τοῦ Ιεράρχου

Ωδὴ ζ'

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ύψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδνῳ, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου
προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ανάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε».

Νομίμως ἀθλήσαντες, τοὺς στεφάνους ἐκ χειρός, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε, χαρισμάτων ποικίλων διανομήν,
καὶ χάριν ιάσεων, τῶν πιστῶν θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Ο βίος ὁ ἔνθεος, τῶν ἀγώνων ἡ τριβή, τῶν αἰκισμῶν ἡ ἔνστασις, εὐπρεπείας στεφάνωμα μυστικόν, καὶ
κάλλους διάδημα, καὶ στολὴ ἀφθαρσίας σοὶ γεγόνασιν.

Θεοτοκίον

Ἡ Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοὺς βροτοίς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον
καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τὴν καρδία μου.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἐν πελάγει τοῦ βίου

Χαριστήριον αἴνον Θεῷ προσήξας, θεόφρον Ἀθλητά, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθείς, ώς πάλαι οἱ αἰχμάλωτοι
Παῖδες, καὶ δρόσον δεχόμενος, Ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν.

Ἀγαθαὶς ἀγγελίαις ταὶς δι' Ἅγγέλων, νευρούμενος τὸν νοῦν, τοὺς αἰκισμούς τε καὶ ἀλγηδόνας, ὕσπερ
πάσχοντος ἄλλου, ῥαδίως ὑπήνεγκας, Ἀγαθάγγελε γενναιόφρον.

Ιερὰν ξυνωρίδα ὑμᾶς ὁ πλάνος, θεασάμενος σοφοί, δεσμοὶς συνθλίβει, καὶ ποιναὶς συγκόπτει, καὶ
φρουραῖς κατακλείει καὶ γέλωτα ὕφλησε, τὴν ἀτρέπτω ύμῶν ἐνστάσει.

Θεοτοκίον

Παθυμίαν ὑπνου θανατηφόρου, ἀπάλλαξον Ἀγνή, καὶ πρὸς ἐνθέους, γρηγορεῖν μὲ ὕμνους, καὶ καλὰς
ἔργασίας, ἐνίσχυσον Δέσποινα, ἵνα πόθῳ ύμνολογῶ σε.

Ο Είρμος

«Ἐν πελάγει τοῦ βίου ταὶς πράξεσί μου, κατῆλθον εἰς βυθόν, ἀλλ' ως ἐκ κήτους. Ἰωνὰς οὗτος βοῶ σοί.

Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου, ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε».

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, Κλήμη πολύαθλος ὄφθείς, σὺν τοῖς συνάθλοις τε ἔκραζες, Χριστέ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ο Οἶκος

Υἱὸς φωτὸς ἀναδειχθείς, Θεοῦ συγκλητονόμος, ως Ἡλιοῦ ὁ θεῖος, τὸν Ἀχαὰβ ἤλεγξεν, οὗτοι καὶ σύ, Κλήμη σοφέ, Βασιλεῖς ἀνόμους, καὶ Τυράννους ἀπηνεῖς, Ἑλλήνων τοὺς πρωτεύοντας, ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας, καὶ προσάγεις θῦμα τῷ Κυρίῳ νὺν τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διὸ κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας Ἀγαθάγγελον εὐρῶν, πόλεις ἐναθλῶν συνώδευσας φαιδρώς κραυγάζων, Χριστέ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Συναξάριον

Τὴ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου. Ἀγκύρας, καὶ τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Στίχοι

- Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἰμάτων,
- Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.
- Εἰκάδι δ' ἐτμήθητε τρίτη, Ἀγαθάγγελε, Κλήμη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχοι

- Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τοῦ πόλου,
- Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαϋσιμὰ τοῦ Σύρου.

Στίχοι

- Γλώσσαις λαλῶν πρὶν Μαϋσιμὰς τῶν Σύρων,
- Γλώσσαις, λαλεῖ νῦν, Ἀγγέλων πρὸς Ἀγγέλους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Στίχοι

- Οἰχη χαμερποῦς καὶ χαμαιζήλου βίου,
- Υψηλὴ πράξει καὶ λόγῳ Σαλαμάνη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι δύω Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ λάκκῳ ἐμβληθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἐνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύω,
- Θείου πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Ταὶς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ωδὴ ζ'

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλώνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. Εὐλογητὸς εἴ̄ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Τὴ αἴγλη τοῦ Μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην ἐφαίδρυνας, ἀναμέλπων Χριστῷ διανοίας, καὶ ψυχῆς καθαρότητι. Εὐλογητὸς εἴ̄ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ιερωτάτη πανήγυρις, οὐρανίω φωτὶ λαμπομένη, καταυγάζει τοὺς κράζοντας. Εὐλογητὸς εἴ̄ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου, Παρθένε Μήτηρ γεγένησαι, τῆς τὰ πάντα σοφῶς κυβερνώσης, φυσικὴ ἀγαθότητι. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Μάρτυρος

Μὴ παραδώῃς ἡμᾶς

ὅσπερ οἱ δύο ἀεὶ φωστῆρες, φαιδρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότητι, σὺν Ἀγαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμὸν λύοντες πονηρῶν ἀπιστίας ἔχθρῶν, οὓς εὐφημήσωμεν μεγαλοφόνως.

Νεανικῶς τοὺς ξεσμοὺς ὑπέστης, καὶ πάσας τρικυμίας, τῶν ἀνυποίστων πόνων σαρκός σου τραύμασιν, ἔχθροὺς τραυματίζων τοὺς ἀοράτους, ἀθλητὰ ἔνδοξε, τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοινωνέ, Ἀγγέλων σύστηνε, Μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης σοφέ, μολύβδου βαρείας πυρακτώσεις, κατὰ τῆς θείας κάρας ἐπενεχθείσας σου, καὶ Καταφλεγούσας ταύτην διόλου, ὅσπερ τὶς ἄσαρκος, Αγαθάγγελε στρατιώτα Χριστοῦ, ὅθεν πίστει σὲ δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίον

Ἀνερμηνεύτου λόγῳ, μετέσχες Παρθένε μυστηρίου, Θεὸν τὸν ἐν πάσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκτεις, καὶ μαζοὶς ἔθρεψας, βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς Θεοτόκον σὲ δόμολογοῦντας.

Τοῦ Ιεράρχου

‘Ωδὴ η’

«Νόμων Πατρώων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλώνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι, ὃ οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὄμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἀναφανέντες φαεινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φωστῆρες κατελαμπρύνατε, τὸ στερέωμα Πανόβλιοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ἐν οὐρανοῖς δέ, φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων πανήγυριν εὐφραίνετε βιῶντες. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέτ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νὺν ἐօρτάζομεν, ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας αἰκισμῶν Τρικυμίας, ἀλλ' ἀντὶ τούτων, διαιωνίζουσαν τρυφήν ἐπαξίως ἀπείληφας, ἀντίδοσιν πλουσίαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον, καταστολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Πνεύματος Πανόβλιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, ἀντὶ βασάνων, τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγήν, ἀντηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τῆς ἀιδίου. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἐξ ἀιδίου τῷ Γεννήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συννοούμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων δέ, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, τὴν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐθεούργησε μορφὴν, ἔαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἐνώσας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βιῶντων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος

Τὰ σύμπαντα Δέσποτα

Πανίσιν αἰμάτων σου, πὺρ ἀποσβέσας ἀθείας, ἥρδευσας Πανεύφημε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαίσματα, τὰς λαμπρὰς ἀριστείας, ἀπαύστως σοφὲ Αγαθάγγελε.

Ἴσους ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Αγαθάγγελος, ὅθεν, ἐν ὑψίστοις τῷ πάντων βασιλεύοντι παρεστῶντες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν,

εύλογοῦντες ύμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Νέους ἐκμιμούμενος, τοὺς κατασβέσαντας τὴν φλόγα, τὸ πὺρ ὕσπερ ἄσαρκος, ὑπῆλθες ἀθλοφόρε, ζήλω πυρακτούμενος τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, καὶ θερμῶς ἀνεβόας Ἀγαθάγγελε. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ίσχυρὰν παράκλησιν, καὶ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καὶ θείαν προστασίαν, ὁ λαός σου ἔχει σε, ὁ σὲ δοξάζων Παρθένε, καὶ σωζόμενος, κράζει ἐμμελέστατα. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ο Είρμος

«Τὰ σύμπαντα Δέσποτα, τὴ σὴ σοφία συνεστήσω, γῆς δὲ πάλιν ἥδρασας, ώς οἶδας τὸν πυθμένα, τὴ βάσει πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων, διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον».

Τοῦ Ιεράρχου

Ωδὴ Θ'

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾶ Ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ωράθη βροτοίς, Λόγος σεταρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὸν ταίς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν».

Λουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος, τελειωθείς, καὶ τῆς ιερωσύνης τῷ χαρίσματι, καὶ Μαρτύρων αἵματι λουσάμενος, ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων ἀνέδραμες, πρός τὰς οὐρανίους στρατιὰς θεομακάριστε.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων στέφανος, Λόγος Θεοῦ στεφάνω τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, σὴν ἀγίαν κορυφὴν θεσπέσιε, ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἀδυτος Ἡλιος, δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακρούς, χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον

Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄναρχος, σωματωθεῖς, υἱὸς καὶ τῆς Παρθένου γεγένηται, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, θείου τὴ συνεργεῖα, ὅθεν ἀνέπλασε, τὴν καταφθαρείσάν μου μορφήν, ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἐποίησε κράτος

Ως ζεῦγος ωραῖον, Ἀγαθάγγελος ὄμοι, ὁ ἔνδοξος καὶ Κλήμης ὁ γενναῖος, φανέντες μαρτυρικαίς, ἐλαμπρύνθησαν στολαίς, καὶ νὺν στεφανηφόροι τῷ Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, εὐκλεῶς παρίστανται, σὸν τοὺς Ἀσωμάτοις.

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω, ὁμιλούσης χαλεποίς, ἐν πλείσι καιροὶς κολαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασε Θεός, τοὺς θείους θεράπουσιν αὐτοῦ, μεθ' ὃν περιπολεύεις, Μάρτυς Αγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας.

Ἡ γῆ ἐορτάζει, καὶ χορεύει οὐρανός, ἀγάλλονται χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδίαι τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὴν μνήμην σου σήμερον σοφέ, ἐν ᾧ τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταὶς πρεσβείαις σου, πάσης ἐπηρείας.

Θεοτοκίον

Φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς Πανάμωμε, τὸ λάμψαν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν, διὰ τούτο σὸν βοῶ. Τὸ σκότος ἀπέλασον Αγνῆ, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, τῶν ἀτάκτων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Ο Είρμος

«Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ισραήλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ Κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης».

**Ἐξαποστειλάριον
Γυναικες ἀκουτίσθητε**

Ως Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γὴν κυκλώσας ἄπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων, ἐκτεῖνας Κλήμη τὸ κλῆμα, τὴν ἔλικι τῆς Πίστεως, ζωγρεῖς τὸν Ἀγαθάγγελον, συγκοινωνόν σοὶ Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον ἀθλοφόρον.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Ως οὖσα καθαρώτατον, δοχεῖον Θεονύμφευτε, τῆς τῶν παθῶν μὲ ἀχλύος, δεῖξον ἐλεύθερον Κόρη, βρυγμοῦ ὁδοντων σκάληκος, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Δέσποινα, ὅπως ἐν Πίστει ύμνῳ σε, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.